

eredményezett, így itt az épületalap teljes kitermelése (700 m²) régészeti szakfelügyelet mellett történt. Az újkori beásásokkal és tereprendezéssel bolygatott épület területe egyetlen szórványos kerámiatöredék kivételével régészeti szempontból negatívnak bizonyult.

A „B” épület területének próbafeltárása során a természetes eredetű homokbucka alatt jelentkező, helyenként 80–100 cm vastagságú barna, szerves anyaggal dúsított, elszórtan őskori kerámiatöredéket, illetve csoportosan kagylóhéjakat tartalmazó homokos, iszapos réteg alatt újkőkori és rézkori település nyomait regisztráltuk, amely szükségessé tette a teljes épületalap (700 m²) megelőző feltárását. Ennek során a késő Zseliz-időszak nagyméretű, gazdag leletanyagot szolgáltató gödörkomplexuma mellett több más, többek között tárológödört és oszlopkonstrukcióhoz tartozó oszlophelyeket bontottunk ki. Az É-i szelvényhatárnál egy kavicsos alapozású, gyengén átégett tapasztású tűzhely maradványait is feltártuk. Két kerek, méhkas alakú gödörben a rézkori Ludanice-kultúra egy-egy töredékes edénye került elő. A szakfelügyelet és a próbafeltárás során a Nánási úti oldalon elhelyezkedő három épület („C”, „D” és „E”) területén összesen kb. 500 m²-nyi megnyitott felületen a dunántúli vonaldíszes kerámia kottafejes időszakának települési objektumait és vélhetően ugyancsak ehhez az időszakhoz köthető oszlopszerkezetes épületek szerkezeti elemeit tártuk fel. Az épületalapok teljes megelőző feltárására 2008 tavaszán kerül sor.

T. LÁNG ORSOLYA – M. VIRÁG ZSUZSANNA

68. Budapest, III. Pacsirtamező utca 30.

Ró

2007. november 14. és december 5. között próbafeltárást végeztünk az épületen belül. A statikai lehetőségek és a régészeti szempontok figyelembe vételével 3 árok kialakítására nyílt lehetőség a ház jelenleg legmélyebben fekvő, K-i felében, az egykori pince területén. Az 1. és 2. munkaterületen K–Ny-i irányú, 6 ill. 8 m hosszú és 1 m széles árkokban kutattunk, amíg a pince K-i felében lemélyített árok 2,3×2,4 m méretű volt. A területen a legkorábbi régészeti jelenségeket a Kr. u. 1–2. századra tehető, agyagtégla-épületek elszórtan nagyobb kövekkel kevert planírozási rétegei képviselték, amelyek 4,26–5,3 m közötti mélységben helyezkedtek el. Az 1. és 2. munkaterületeken a planírozás felett elszórt köves, helyenként sóderes járósintet figyeltünk meg.

Az agyagtégla épületek megszüntetését követően ipartelep létesült a területen, amelynek maradványait a 2. munkaterületen dokumentáltuk. Az ipartelep kisméretű, 80–90 cm átmérőjű kemencékből állt (4,6–4,8 m között), amelyből kettő egymástól 4,6 m távolságban helyezkedett el. Esetleges kemencecsoportokat a kutatóárok méretei miatt nem lehetett megfigyelni. Mivel a kemencék a telek É-i felében lévő kutatóárokban fordultak csak elő, ezért az egykori ipartelep kiterjedését

tekintve feltételezhető, hogy a telep a terület É-i felében húzódott illetve attól É-ra keresendő. A kemencék környékén nagy mennyiségű kerámia és terra sigillata utánzat került elő, amelyek alapján kerámiaégető-kemence funkcióra következtethetünk. A kemencéket egy tereprendezést követően legalább egyszer megújították. A kemencék felett újabb, sárga-szürke agyagtégla planírozási réteg húzódott, amely utalhat esetleg még a kemencékkel egykorú agyagtégla falú épületekre. Az agyagplanírozásba az 1. munkaterületen szabályos, egyenes oldalú és aljú (L-alakú) beásás mélyült. A beásás betöltésében három köves felületet (1. köves, 2. köves-tégla és 3. lapköves-sóderes), azaz egy köves felületet és annak két megújítását figyeltük meg. Mivel a beásást a kutatóárok Ny-i végében lehetett csak megfigyelni és az nem jelentkezett az 1. munkaterület árkával párhuzamos 2. munkaterületen húzott kutatóárokban, a köves felület kiterjedését, irányát és funkcióját nem lehetett megállapítani. Kr. u. 2–3. századra keltezhető útfelületre vagy járósintre következtethetünk.

A telek K-i felében nyitott kutatóárok Ny-i felében, Ny-ra lejtő beásásban 3 elszórt, köves-tégla, állatcsonttal kevert planírozási réteget figyeltünk meg. Az árok ÉK-i sarkában az 1. munkaterülethez hasonló szögletes aljú (L-alakú) beásás részletét dokumentáltuk, melynek feltöltésében elszórtan kövek jelentkeztek.

A régészeti jelenségeket minden kutatóárokban kb. 20 cm vastag sötétbarna kevert feltöltés fedte, amely felett középkori és római kori anyaggal kevert, vegyes, 30–40 cm vastag, laza szerkezetű feltöltés következett, amelyen belül a 2. munkaterületen elszórt köves-tégla omladékot is dokumentáltunk.

A jelenlegi járósinttől kb. 3,3 m-ig újkori feltöltések fedik a római rétegeket. A régészeti jelenségek 3,3–5,3 m között helyezkedtek el. A kutatóárkokban épületre utaló falakat nem találtunk.

KIRCHHOF ANITA

69. Budapest, III. San Marco utca 9.

Ró

A telek az aquincumi katonaváros DK-i régiójában található. A tőle Ny-ra eső területen (San Marco u. 6–8.), a 2003–2004-ben folytatott feltárás során többször átépített épület maradványaira bukkantunk. Az új épület alapsíkja 3,57 m-ig (102,035 mAf) mélyült, amely szinten még újkori rétegeket találtunk. Az alapozási síkon egy K–Ny-i irányú vízvezető árkot találtunk, amelynek aljában homoklerakódást figyeltünk meg. Az árok betöltéséből újkori kerámiatöredékek kerültek elő. A liftaknánál és a három süllyesztéknél nyílt lehetőségünk mélyebben megkutatni a területet. Négy méter mélységben továbbra is még az újkori mocsaras feltöltődések jelentkeztek. A mocsaras, sárgásszürke, rozsdafoltos agyagrétegben egy szárazabb humuszosodott agyagréteg téglaszemcsével, apróbb kövekkel keverten mutatkozott (kb. 4–4,2 m). A rétegből keltező értékű leletanyag nem